

I stedet for er det meget vigtigere, at vi bruger ressourcerne optimalt på, at de kommende generationer bliver i stand til at betjene udstyret så godt som overhovedet muligt, og derfor er betragtningerne omkring folkeskolen noget, der har vores opbakning. Vi stillede selvstændigt ændringsforslag under sidste finanslovbehandling om, at der skulle afsættes yderligere midler til folkeskolen, sådan at man kan købe noget moderne udstyr.

Det gælder ikke kun folkeskolen, det gælder hele uddannelsessystemet. Det er vigtigt, at man på alle niveauer lærer at bruge computeren som et lige så nyttigt og vigtigt redskab, som kuglepennen har været igennem årtier. Og dér kan vi jo så ikke undgå at rende ind i den flaskehals, der hedder lærernes evne til også at være med. Ganske ofte er læreren jo den, der bliver bragt til kort, når eleverne stiller i skolen med langt større viden om at betjene computeren, end læreren har.

Derfor mener jeg, at de betragtninger, der er indeholdt i redegørelsen, omkring fagbevægelsens rolle, også er nogle betragtninger, der må gælde i forhold til fagbevægelsens forpligtelse til at sørge for gennem efteruddannelsesprogrammer osv. at være medspillere og ikke med fornærmet mine betragte det her og sige: Ja, men det må staten jo så tage sig af. Jeg synes, at fagbevægelsen har en stor opgave at løse ikke kun i retning af at få lærere, men også at få mange andre tilbud en efteruddannelse, så de kan følge med i, hvad der foregår.

Vi er med andre ord ikke bange for, at der skal blive A- og B-hold – og de mennesker, der måtte fravælge at lære at betjene computere, ja, de skal også have friheden til det.

Planerne om, at der skal være computeradgang for alle, og at man derfor vil lave disse, hvad kalder man det, IT-kiosker eller IT-cafeer og -biblioteker osv., hvor man skal kunne komme og få mulighed for at lege med maskinerne, synes vi også er spild af samfundsressourcer. For at gentage mig selv: Maskinerne er så billige i dag, at alle kan være med.

Dog er der et problem, som ministeren jo også har indflydelse på, nemlig prisen for at være koblet på nettet, sådan at maskinen ikke kun kan stå og snurre derhjemme på skrivebordet eller på sofabordet, men at man kan blive forbundet ud til den store verden. Der er behov for, at de danske telepriser kommer ned, sådan at det bliver billigere at koble sig på og kommunikere, hvad enten det så er med en arbejdsplads eller ude på det store Internet.

Jeg forstår selvfølgelig godt, at vi netop i disse år får de mange bemærkninger og de mange synspunkter, der relaterer sig til Internettet, men pas nu på, for vi behøver ikke at gå mere end 3-4 år tilbage. Hvis man havde gjort de samme betragtninger om Internettet på daværende tidspunkt, havde man med et skuldertræk og lidt fnisen sagt, at det vel nok ikke lige var det, der var den rigtige vej at gå. Vi har i Danmark fejldisponeret hundreder af millioner kroner på vores hybridnet, fordi vi troede, at det var dér, fremtiden var.

Min anbefaling skal være, at vi ikke satser alle vores ressourcer og tror på, at det er Internettet, der løser alle opgaver. Der kan meget vel på meget kort tid opstå helt andre kommunikationsveje, som vi ikke i øjeblikket kan få øje på, lige så vel som man for 4-5 år siden langtfra troede, at det var Internettet, der ville blive det helt store.

Så er der spørgsmålet omkring brugen af IT til også at forbedre arbejdspladserne. Vi er glade for, at vi efterhånden ikke mærker teknologiforskrækkelsen i Danmark længere. Vi er glade for, at regeringen for år tilbage i en erhvervsredegørelse slog fast, at ny teknologi ikke giver arbejdsløshed, men at ny teknologi giver masser af nye arbejdspladser, og så er der nogle gamle, der falder bort. Men der er jo heller ingen, der i dag kunne drømme at brokke sig over, at vi ikke har så mange stukkatører eller så mange ismejeriexpedienter, for det er altså nogle fag, der er uddøet. På samme måde vil nuværende fag dø bort og nye komme til, og ny teknologi er virkemidlet for, at vi i Danmark er i stand til at se fremad.

Vi glæder os over de miljøforbedringer, der jo følger i kølvandet på IT: det, at man ikke længere behøver køre til sin arbejdsplads, det, at man ikke længere behøver fylde byerne op med biler, men kan sidde f.eks. derhjemme eller uden for sit hus, og med en opkobling ved hjælp af en mobiltelefon kan man sidde og passe sit arbejde ude midt i skoven eller andre steder, hvor der er hyggeligt og rart at være, i hvert fald i sommermånederne. De muligheder, der er dér, har også nogle miljøgevinster, og dem skal man endelig huske at få med, lige så vel som reklamer distribueret ved hjælp af Internet, distribueret ved hjælp af lokalradio osv., jo også er langt at foretrække frem for de mange kilo kulørte blade, vi får igennem vores brevsprække. I det hele taget skal vi glæde os over de frihedsgrader, IT kan give både befolkningen og virksomhederne til at disponere på en fleksibel måde.